

عملگرایی کلید گم شده نظام آموزش عالی کشاورزی (مورد مطالعه دانشگاه پیام نور زنجان)

غلامرضا مجردی

استادیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان

gh.r.mojarradi@znu.ac.ir

نظام آموزش عالی کشاورزی کشور در وضعیت کنونی، به دلیل غلبه آموزش‌های نظری بر آموزش‌های عملی، در تربیت دانش‌آموختگانی زبردست با دشواری‌هایی بسیار روبه روست. این دشواری‌ها پیامدهایی چون: بیکاری دانش‌آموختگان دانشگاهی کشاورزی، پاسخ‌گو نبودن به نیاز بازارکار، نارضایتی دانش‌آموختگان، ناخشنودی سازمان‌های اجرایی و از بین رفتن منابع ارزشمند بخش کشاورزی را به همراه داشته است. هدف پژوهش توصیفی حاضر، شناسایی علل و عوامل ناکارآمدی آموزش‌های عملی از دیدگاه دانشجویان کشاورزی بود. روش پژوهش: «ارورزی»؛ آؤزش عملی کشاورزی برای دستیابی به این هدف از بین ۱۶۸ نفر از دانشجویان سال آخر رشته‌های کشاورزی دانشگاه پیام نور زنجان، ۸۳ نفر به شیوه‌ی نمونه‌گیری طبقه‌بندی انتخاب شدند تا به یک پرسش‌نامه‌ی محقق ساخته پاسخ دهند. اعتبار ابزار تحقیق توسط جمعی از متخصصین مورد تایید قرار گرفت و برای تعیین پایایی آن از آلفای کرونباخ استفاده شد که مقدار آن برای شاخص کیفیت آموزش عملی ۰/۹۲ بدست آمد. نتایج حاصل از تحلیل عاملی نشان داد که عوامل موثر بر ایجاد توانمندی‌های عملی کشاورزی را می‌توان در چهار دسته کلی یعنی مدیریت صحیح آموزش‌های عملی، مشارکت فعال اساتید در فرایند آموزش عملی؛ ارتباطات هدفمند و موثر درون و برون سازمانی؛ و مشارکت فعال و هدفمند دانشجویی طبقه بندی کرد که تبیین کننده ۷۷/۲۲ درصد از واریانس متغیرها است. بر اساس یافته‌های پژوهش پیشنهاد گردید؛ ارتباط دانشگاه با بخش کشاورزی به شدت تقویت گردد، ابزار و امکانات ضروری برای آموزش عملی در اختیار دانشکده‌های کشاورزی گذاشته شود، امکان کارآموزی پاره‌وقت برای دانشجویان در جریان تحصیل فراهم شود، سرفصل و درون‌مایه‌ی درس‌های عملی با توجه به نیاز بازار کار و در تعاملی واقعی بین دانشگاه و بخش اجرا و نمایندگان کشاورزان تعیین شود.

واژه های کلیدی: آموزش عملی، کیفیت، کارآموزی، دانشجویان کشاورزی.